

men af anvendte afskrivningsprocenter forhøjes til et tal lig med 10 gange den sats, hvortil den i stk. 1. 1. pkt. nævnte afskrivningssats på 6 pct. er forhøjet.

Stk. 3. På de i § 18, stk. 1, litra b), nævnte bygninger kan der fra og med anskaffelsesåret foretages afskrivning med indtil 4 pct. årlig af anskaffelsessummens kontantværdi reguleret efter bestemmelsen i § 19 A, stk. 1. I det indkomstår, hvori summen af de anvendte afskrivningsprocenter overskrider 40, og i de følgende år kan afskrivning dog kun foretages med 1 pct. af anskaffelsessummens regulerede kontantværdi. Reglen i stk 2 finder tilsvarende anvendelse, når det må antages, at bygningen er udsat for en sådan fysisk forringelse, at den trods normal vedligeholdelse vil have mistet sin værdi inden 100 år efter opførelsen.

25. I § 23, stk. 1, 1. pkt., udgår: »reguleret efter bestemmelsen i § 19 A, stk. 2«.

26. 1 § 23, stk. 1, 2. pkt., udgår: »regulerede«.

§ 23. På særlige installationer i bygninger, hvorpå der kan afskrives efter § 18, kan der fra og med anskaffelsesåret foretages afskrivning med indtil 8 pct. årlig af anskaffelsessummens kontantværdi reguleret efter bestemmelsen i § 19 A, stk. 1. I det indkomstår, hvori summen af de anvendte afskrivningsprocenter overskrider 80, og i de følgende år kan afskrivning dog kun foretages med indtil 4 pct. af anskaffelsessummens regulerede kontantværdi.

27. § 24, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Afskrivning kan ikke foretages i det indkomstår, hvori bygningen afhændes eller nedrives, eller installationen afhændes, udskiftes eller nedtages endeligt.«.

28. § 24, stk. 3, sidste pkt., ophæves.

§ 24. ---

Stk. 2. Afskrivningsgrundlaget kan ikke reguleres, og der kan ikke foretages skattemæssig afskrivning i det indkomstår, hvori bygningen afhændes eller nedrives eller installationen afhændes, udskiftes eller nedtages endeligt.

Stk. 3. Ophører den skattepligtige med at anvende bygningen til formål, der berettiger

til afskrivning, kan skattemæssig afskrivning på bygningen ikke foretages i de indkomstår, hvor sådan anvendelse ikke har fundet sted. Der kan heller ikke reguleres for sådanne indkomstår.

29. I § 26, 1. pkt., udgår: »regulerede«.

§ 26. Hvis der på en bygning eller installation sker en skade, der ikke kan udbedres ved normal vedligeholdelse, kan afskrivning fra og med det indkomstår, hvor skaden indtræffer, kun beregnes af den del af erhvervelsessummens regulerede kontantværdi, som svarer til forholdet mellem bygningens eller installationens værdi efter skadens indtræden og værdien umiddelbart forinden. Med hensyn til udgifter, der anvendes til udbedring af en sådan skade, finder reglen i § 21 anvendelse, jf. dog § 26 A.

30. I § 26 A, stk. 2, 1. pkt., udgår: »regulerede«.

31. I § 26 A, stk. 2, 2. pkt., udgår: », idet beløbet reguleres efter § 19 A, stk. 2«.

§ 26 A. ---

Stk. 2. Såfremt det beløb, der anvendes til genopførelse, ikke er større end forsikrings- eller erstatningssummen, foretages de årlige afskrivninger med procentdele af de regulerede afskrivningsberettigede anskaffelses- og forbedringsudgifter m.v., der var afholdt, før skaden skete. I indkomstårene efter skadens indtræden kan de samlede afskrivninger højst udgøre det beløb, hvortil de nævnte udgifter var nedskrevet ved udgangen af det seneste indkomstår før skadens indtræden, idet beløbet reguleres efter § 19 A, stk. 2. Uanset genopførelsen medregnes de fra og med anskaffelsesåret anvendte afskrivningsprocenter ved opgørelsen af den afskrivningsprocent, der kan afskrives med efter § 22, stk. 1, § 22, stk. 2 og § 23, stk. 1.

32. § 27, 2. pkt., affattes således:

»Fradraget svarer til den uafskrevne del af det beløb, hvorpå skattemæssige afskrivninger har kunnet foretages, nedsat med den eventuelle afståelsessum for materialer m.v.«.

§ 27. Når en afskrivningsberettiget bygning nedrives, kan der foretages et fradrag i den